

ÚVODNÍK

Milí studenti a učitelé,

je mi velkým potěšením, že vám mohu představit náš nový školní časopis. Nejdřív ale pár slov pro začátek. Jsem moc ráda, že ve škole budeme mít toto médium. Myslím si, že bude velkým přínosem pro nás všechny. Navzájem se lépe poznáme a dozvíme se více o dění kolem nás. Zasluhou kroužku poznáváme nové kamarády, spolužáky, ale i učitele. Kdo má jaké zájmy, co ho baví, jaká témata ho zajímají. O čem rád píše, čte, jak tráví svůj volný čas. Společně pak tak tvoříme jeden celek - redakci časopisu Matěj.

Jak jsme Matěje stvořili? Proč jsme takto časopis pojmenovali? Asi se teď na to ptáte, jak jsme přišli k tomuto názvu. Matěj je inspirovaný jménem školy a zejména profesorem Zdeňkem Matějčkem. Myslím si, že je dobře zvolený a zároveň originální.

Co se týká obsahu prvního čísla, máme pro vás připravené různé články, básně, rozhovory, třeba hned s paní ředitelkou. Pevně věřím, že se vám všem bude Matěj líbit a kdo by se chtěl podílet, může se stále zapojit. Závěrem chci ještě poděkovat, že nám bylo umožněno školní časopis realizovat a společně tak něco nového tvořit. Přeji vám příjemné čtení a u dalšího čísla na viděnou,

Klára Wasserbauerová , KPV3

šéfredaktorka , autorka a grafička

Obsah

• Úvodník	2
• Obsah	3
• Matěj Ludwig - 60 let naší školy	4
• Lucie Ludwigová - Rozhovor s paní ředitelkou	6
• Lucie Vargová - Zábavné postřehy z praxe - Když se pedagog stane superhrdinou ... a ztracené ponožky jsou záhadou světa	7
• Valentýna Mičunková - Moje nová škola	8
• Lucie Vargová - Den ze života studentky - Jak (ne)přežít školní den	9
• Ondřej Nevima - Rozhovor s Mgr. Maňasovou	11
• Filip Kučaj - Izrael / Palestina - Tragédie na středním východě	13
• Radim Szweda - Josip Broz Tito - kontroverzní osobnosti 21. století	14
• Vlastní tvorba - básně :	
• Klára Wasserbauerová - Už to bude let	15
• Klára Wasserbauerová - Tohle se ke mně nehodí	16
• Klára Wasserbauerová - Podívat do očí + Srdce mi říká	17
• Alexandra Janová - Činy	18

ŠEDESÁT LET NAŠÍ ŠKOLY

MATĚJ LUDWIG, ITI

Naše škola vznikla 1. 9. 1964. Tehdy se ještě jmenovala a vypadala jinak, než jí známe dnes. Odborné učiliště Dolu Vítězný únor, tzv. „hornické“ učiliště. Takže škola pro budoucí horníky. A protože to bylo řemeslo státem preferované, byla také o dost větší než dnes. Vzdělávání mládeže pro hornický průmysl bylo v souladu s potřebami socialistického státu.

V roce 1970 změnila škola svůj název na Střední odborné učiliště hornické. Po pádu režimu, tedy po sametové revoluci (1989) škola ztratila část areálu na úkor bytů. A později i na úkor Lidlu. Kromě toho došlo k výraznému zvýšení počtu žáků a učitelů, rozvíjejí se i další nové obory.

V roce 1992 došlo k další změně v názvu - Střední a odborná škola se smíšeným zaměřením. V první polovině 90. let byly zaváděny do výuky moderní technologie, jakými jsou počítače a internet. Místo ruštiny se rozšířila výuka o angličtinu a němčinu. V druhé polovině 90. let byl zaveden program pro podporu talentovaných studentů a rozšířila se spolupráce se školami ze zahraničí. Zaváděly se také nové sportovní aktivity a kulturní akce. Po 6 letech naše škola opět změnila svůj název, tentokrát na SOŠ a SOU pro tělesné postiženou mládež.

K současnému názvu jsme se propracovali až v roce 2006, kdy škola získala čestný název Střední škola prof. Zdeňka Matějčka. Škola nese jméno po této významné osobnosti právě kvůli jeho zásadnímu přínosu v oblasti pedagogiky a jeho odvážných činů během druhé světové války. Jméno Zdeňka Matějčka je symbolem hodnot, jako jsou odvaha, vzdělání a oddanost společnosti. Pojmenování školy po něm tedy reflektuje respekt k jeho významnému vlivu na český vzdělávací systém.

Zdeněk Matějček byl významný český dětský psycholog a pedagog. Narodil se v roce 1922 a jeho práce měla obrovský vliv na studium dětské psychologie. Zabýval se například studiem deprivace v dětství a její dopady na vývoj dětí. Spolupracoval také na rozvoji školní psychologie a speciální pedagogiky v Československu.

V lednu došlo ke sloučení se Střední školou odbornou a speciální v Klimkovicích. No a na závěr veselá hláška paní ředitelky ze začátku tohoto školního roku: „Naše škola je velká a já jsem (taky) velká.“

A jen tak pro představu vkládám přehled oborů, které byly nebo jsou na naší škole:

1. Hornictví
2. Strojírenství
3. Elektrotechnika
4. Elektrotechnika - strojů a zařízení
5. Elektronické počítačové systémy
6. Stavebnictví
7. Ekonomika a administrativa
8. Informační technologie
9. Rodinná škola
10. Sociální činnost
11. Hotelnictví
12. Předškolní a mimoškolní pedagogika
13. Hotelnictví a turismus
14. Obchodník
15. Prodavač/prodavačka
16. Prodavač - pro smíšené zboží
17. Prodavač a výrobce lahůdek
18. Provoz služeb pro domácnost
19. Podnikatel v oboru
20. Kuchař/Kuchařka - příprava jídel
21. Krejčí pro dámské oděvy
22. Sociální péče - sociální činnost pro etnické skupiny
23. Výchovná a humanitární činnost - sociálně výchovná činnost
24. Výchovná a humanitární činnost – sociálně administrativní činnost
25. Kuchař-číšník
26. Pekař
27. Cukrář
28. Pedagogika pro asistenty ve školství
29. Sociální činnost - sociální činnost pro národnostní menšiny
30. Pečovatelské služby
31. Provozní služby
32. Potravinářská výroba-práce
33. Prodavačské práce
34. Stravovací a ubytovací služby
35. Zahradnické práce - pěstování a aranžování květin
36. Zahradnické práce
37. Zpracovatel přírodních pletiv
38. Praktická škola jednoletá
39. Praktická škola dvouletá
40. Razič-rubač (pro uhelné doly)
41. Důlní zámečník
42. Důlní elektrikář
43. Horník-mechanizátor
44. Horník - mechanizovaných pracovišť
45. Elektrikář
46. Elektromechanik - pro důlní stroje a zařízení
47. Mechanik - pro důlní stroje a zařízení
48. Mechanik - strojů a zařízení
49. Mechanik-opravář strojů a zařízení
50. Mechanik - elektronických zařízení

ROZHOVOR S PANÍ ŘEDITELKOU

LUCIE LUDWIGOVÁ, ŠČI

Budova D se mění v Gastrocentrum!

Na naší škole probíhá velká změna – přízemí budovy D se přestavuje na supermoderní Gastrocentrum pro cukráře, pekaře a další potravinářské obory. Proč právě tato budova? Klimkovice, kde dříve probíhala výuka cukrářů, už nevyhovují hygienickým předpisům a navíc je to stará, vlhká budova. Budova D je dost velká, aby se tady dalo vytvořit špičkové pracoviště.

Co nás čeká?

Studenti budou mít k dispozici nejmodernější vybavení, na kterém se peče i v profi pekárnách. Například speciální stroje, které připraví housky už den předem, zmrazí je a ráno jsou čerstvě upečené. Gastrocentrum bude sloužit 150 žákům, kteří díky tomu dodají do našeho bufetu ještě lepší pečivo.

Jak to ovlivní školu?

Zvenku budova D zůstane skoro stejná, jen pár nových dveří a oken. Uvnitř to ale bude proměna jak z pořadu o rekonstrukcích! Dokončení je zatím plánováno na květen, ale staré rozvody vody a kanalizace můžou práci zdržet. Naše škola sice zvenku vypadá dobře, ale uvnitř potřebuje vyměnit „střeva“ – elektřinu, vodu, odpady. A právě to se řeší!

A co hluk?

Rekonstrukce není tichá, ale učitelé mají možnost přesunout se do jiných učeben. Třeba hudební výchova může probíhat v nové obrovské učebně ve věži.

Na co se těšit?

Na spoustu čerstvého pečiva a moderní prostory, které budou naší škole závidět široko daleko!

Velké díky paní ředitelce za rozhovor a její ochotu nám vysvětlit všechny změny. Držíme palce, ať se rekonstrukce povede na jedničku!

ZÁBAVNÉ POSTŘEHY Z PRAXE -

„KDYŽ SE PEDAGOG STANE SUPERHRDINOU... A ZTRACENÉ PONOŽKY JSOU ZÁHADOU SVĚTA“

LUCIE VARGOVÁ, PMP3

Všichni si občas myslí, že práce ve školce je pohoda. Děti jsou roztomilé, hrají si, zpívají písničky a všichni vypadají spokojeně. Ale ti, kdo ve školce někdy pracovali, vědí, že realita může být úplně jiná. Představte si, jaké to je mít pod kontrolou dvacet malých osobností, z nichž každý má svůj jedinečný plán na to, jak den proběhne. A můžu vám říct, že to s našimi plány občas nemá vůbec nic společného.

Jednoho dne jsem například zjistila, že jsem se proměnila v detektiva. Záhada zmizelých ponožek je věc, o které jsem si nikdy nemyslela, že bude součástí mé praxe. Přesněji řečeno, představte si situaci: Máte dvacet dětí. Každé má na nohou ponožky. A když přichází čas odchodu na hřiště, zjistíte, že polovina dětí je bez jedné ponožky. Kam se všechny ponožky poděly? Jeden chlapeček tvrdí, že jeho ponožky „utíkají, protože se bojí prachu“, zatímco holčička mi vysvětluje, že její ponožky byly uneseny mimozemšťany. No, co byste na to řekli?

Po hodinovém pátrání, kdy jsem doslova prolézala školku a skládala indicie jak z detektivky, jsem zjistila, že všechny ponožky končí na jednom tajném místě – v kuchyňském koutku! Děti totiž měly geniální nápad používat je jako "houbičky" při hraní na kuchaře. A když jsem jim vysvětlila, že opravdoví kuchaři mají speciální houbičky a že ztracené ponožky jsou přece velký problém, odpověď byla jednoznačná: "Ale paní učitelko, ponožky jsou nejlepší na mytí talířů!"

To byl ale jen začátek mých zkušeností s dětmi. Další nezapomenutelný moment se odehrál během ranního kreslení. Zadání bylo jednoduché: nakreslete, čím chcete být, až budete velcí. Zatímco většina dětí kreslila klasické astronauty, princezny a doktory, malý Kuba přišel s něčím zcela novým. Na jeho papíře se rýsovala postava s pláštěm, maskou a utěrkou v ruce. „Kubo, a co dělá tahle postava?“ ptám se zvědavě. „To jsem já, až budu velký! Jsem superhrdina, co zachraňuje svět před rozlitym pitím a umaštěnými prsty!“ A abych pravdu řekla, vzhledem k tomu, kolik nepořádku dokáže parta dětí během pěti minut udělat, takový superhrdina by se hodil.

Výsledek praxe? Pedagogika není jen o učení abecedy a barev. Je to o kreativité, schopnosti reagovat na naprosto nečekané situace a o nekonečné trpělivosti. Děti jsou svým způsobem největší učitelé – učí nás myslet jinak, smát se i ve chvílích, kdy bychom normálně plakali, a připomínají nám, že každý problém má řešení... i kdyby to řešení zahrnovalo ztracené ponožky, kuchyňské koutky a improvizované superhrdiny.

MOJE NOVÁ ŠKOLA

Valentýna Mičunková, SČI

Nová škola je pro mě velká změna a vlastně pořádně nevím, co od ní čekat. Na jednu stranu se těším, že potkám nové lidi a zažiju něco nového, ale zároveň mám trochu strach. Je to úplně jiné prostředí a já si nejsem jistá, jak rychle se tam přizpůsobím.

Myslím, že největší výzvou bude si zvyknout na nový způsob výuky a najít si nové kamarády. Všechno je tady trochu jiné – učitelé mají jiné metody, předměty jsou asi těžší, a navíc tam neznám skoro nikoho. Ale říkám si, že to chce čas. Určitě to nebude hned perfektní, ale věřím, že když tomu dám šanci, postupně se do toho dostanu.

Také doufám, že si najdu pár dobrých přátel. Ve škole trávím spoustu času a bez dobré party by to nebylo ono. Chtěla bych mít někoho, s kým se budu cítit v pohodě, s kým se budu moct zasmát a s kým se navzájem podpoříme.

I když jsem z toho stále trochu nesyvá, věřím, že mi nová škola může hodně dát. Bude to asi chvíli trvat, ale pokud překonám ten první stres a vydržím, určitě mi to pomůže vyrůst a naučit se něco nového – nejen ve škole, ale i o sobě.

DEN Z ŽIVOTA STUDENTKY PŘEDŠKOLNÍ A MIMOŠKOLNÍ PEDAGOGIKY:

JAK (NE)PŘEŽÍT ŠKOLNÍ DEN

LUCIE VARGOVÁ, PMP3

Ahoj, jmenuji se Lucie Vargová a jsem hrdou studentkou třetího ročníku oboru předškolní a mimoškolní pedagogiky. Ráda bych vás provedla svým typickým školním dnem, který zahrnuje všechno od psychologických sezení v tramvaji až po neúspěšné pokusy přesvědčit klavír, aby mě měl rád. Tak se pohodlně usadte, vezměte si popcorn (nebo něco silnějšího, pokud máte nervy z oceli), a pojďte se mnou prožít tohle dobrodružství!

Vítejte v zóně NEPROBUZENÍ

Budík zvoní v 5:40. Optimisticky si ho nastavím s vidinou, že vstanu plná elánu a radosti ze života. Realita? Až v 6:30 si uvědomím, že musím vstávat. Jak to popsat... Ráno je jako maratón, který nezačíná výstřelem, ale brutálním nárazem. Když už se nějak vyhrabu z postele, začíná klasický chaos – jedna ponožka jiná než druhá (ano, mám ten divný pocit, že ponožky se v šuplíku v noci hádají a utíkají pryč), rtěnka se rozhodne, že místo rtů ozdobil mé zuby, a řasenka? Řekněme, že to vypadá, jako kdybych měla jednu oční bulvu místo dvou. Ale klid, tohle je jen začátek dne.

Tramvajové psycho drama

Cestou na tramvaj mám pocit, že trénuji na olympijské hry ve sprintu. Utíkám na poslední chvíli, a když konečně naskočím, vítězoslavně oddechnu. Tramvajová jízda? To je malý kurz psychologie. Poslouchám dialogy společenstevníků – od životních rad babičky, přes drama s rozlitou kávou až po otázky smyslu existence („Proč vlastně vstávám tak brzo?“). Po pár zastávkách je tu první výzva: „Vystoupit ve správnou chvíli.“ Někdy se to povede, jindy mi tramvaj zázračně odveze tělo i duši do nějaké další galaxie.

Hudební bojové pole: Klavír, kytara, flétna – ukloň se!!!

Přichází hudebka. Máme ji rovnou na dvě hodiny – 90 minut plných hudebních experimentů a pokusů o přežití. První na řadě je klavír. Už když se k němu blížím, vedu s ním tichou rozmluvu: „Prosím, nezlob mě dneska, buď hodný.“ V duchu se ptám: Jak by to asi šlo, kdybych byla místo hráče tou židlí u klavíru? Až na pár dramatických momentů se mi docela daří držet klávesy pod kontrolou, i když občas mám pocit, že klavír si z toho dělá srandu. Ale dneska to spolu nějak zvládneme.

Kytara... a moje prsty vs. struny

Další výzva dne: kytara. Když se moje prsty rozhodnou spolupracovat, jsem skoro jako novodobý Jimi Hendrix (no dobře, to je trochu přehnané). A když nespolupracují? Tak to spíš připomíná kočku, která spadla do strun. Ale jo, nakonec to dáme – kytara dnes kytaruje, a to je úspěch.

Flétna: Dýchání po ránu je přece úplně snadné!

A teď flétna. Tady se ukazuje, že dýchat je sice základní lidská potřeba, ale po ránu je to docela umění. Když se snažím vyloudit melodii, místo toho z toho občas vyleze zvuk připomínající pískající konvici. Učitel na mě kouká s nadějí, že se to jednou poddá. Já doufám, že ten den nastane dřív, než odpadnu nedostatkem kyslíku.

Tělocvik, aneb „Překročím svůj vlastní stín?“

Každý tělocvik je jako hodina přežití. Když se ozve slovo „posilování“, mám pocit, že mi někdo potají podsouvá kontrakt na životní pojištění. Tělocvik mě naučil, že moje tělo má mnohem více limitů, než jsem si kdy myslela. Když se říká „sáhnout si na dno“, moje dno je až někde na dně oceánského příkopu, kam posilování každý týden směřuje. Vždycky se divím, že po hodině ještě vůbec můžu chodit... nebo že vůbec ještě jsem.

Výtvarka: Umění na oblečení, ruce, tváři...

Výtvarka? To je ta část dne, kdy se moje tělo automaticky stává plátnem. Barvy nejsou jen na papíře, jsou prostě všude. Na oblečení, na stole, ve vlasech (ano, i tam), a pokud se zadaří, i na obličeji. Ale nebojím se, v oku mám tu představu, že to jednou bude masterpiece. A mezitím mi nevdá, že vypadám jako chodecký Picasso.

Fronta na bufet a záchody: Olympijská disciplína

A teď pozor – další školní rituál: čekání v nekonečné frontě na bufet. Hladoví studenti si tam vyměňují zoufalé pohledy, jako by to byl poslední kousek jídla na planetě. Fronta se táhne, stejně jako čas. Zmínit musím i frontu na záchody, kde máte pocit, že snad zestárnete, než se dočkáte. Každý se tak stává mistrem trpělivosti.

Český jazyk: Kulíšek přichází...

Čeština je většinou klidná, dokud pan učitel nevytáhne kulíška – své legendární ukazovátka. V tu chvíli je jasné, že jde do tuhého. Přátelé, když má v ruce kulíška, znamená to, že ticho je jen začátek... a my musíme být připraveni na test znalostí, kterému neunikne nikdo.

Angličtina:

Když je ve třídě **ticho**, je to podezřelá hodina angličtiny? Většinou tady panuje mírný chaos, ale když nastane ve třídě ticho, něco je špatně. Nikdo totiž nemlučí dobrovolně – to prostě není v našich genech.

Prostor budovy D: Naše útočiště

Jednou z našich oblíbených tradic je scházet se v budově D. Zpíváme tam, tančíme, učíme se, smějeme, pláčeme. Je to místo, kde jsme prostě sami sebou – prostě žijeme. Někdy si říkám, že tam zažíváme celé spektrum emocí, jako bychom byly na vlastní horské dráze.

Kroužky, sbor a dobrovolnictví... den ještě nekončí!

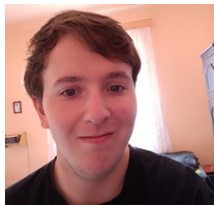
Po škole běžím na kroužky, věnuji se sboru, dobrovolnictví... Každý den jsem doma kolem 19:00, ale ani pak to nekončí. S plným nasazením pokračuji v práci na portfoliu, přípravách do školky a učení. A pak? Překvapení! Z ničeho nic odpadnu a probudím se znovu v 6:30, kdy to celé začíná nanovo.

A tak to je, jeden obyčejný (nebo ne tak úplně) den v mém životě. Na spolužácích miluju tu jejich pestrost – je to jako mít celou uměleckou paletu osobností. Každý přináší něco jedinečného a společně tvoříme tuhle bláznivou, ale krásnou školní rodinu. Na učitelích obdivuju jejich oddanost, dveře kabinetu a srdce jsou vždy otevřené. Někteří učitelé by si mohli ve škole klidně zařídit i ložnici. A já? Doufám, že jednou budu stejně odhodlaná, jako oni. Ale teď mě omluvte, musím jít udělat domácí úkoly... a možná si konečně nalíčit obě oči.

ROZHOVOR S MGR. VERONIKOU MAŇASOVOU

ONDŘEJ NEVIMA, ŠČ3

• paní učitelka českého a německého jazyka

• **1. Kde jste se narodila?**

O: V Ostravě.

• **2. Na jakou SŠ jste chodila? Jaký obor jste studovala?**

O: Studovala jsem obor Hotelový provoz na AHOLu tady v Ostravě. Když dnes učím naše „hotelníky“, vidím v lavici sedět sebe sama.

• **3. Co Vás dovedlo studovat češtinu a němčinu?**

O: V období maturity jsem stále neměla přesnou představu o své budoucí profesi. Ráda jsem četla. Taky jsem se zajímala o německy psanou literaturu v Čechách, čímž tyto dva obory přímo nabízely.

• **4. Jaký předmět jste měla ve škole ráda. Který jste naopak neměla ráda. Proč?**

O: Obliba předmětů ve škole u mě vždy závisela na tom, kdo předmět vyučoval. Bavila mě třeba tělesná výchova. A neměla jsem ráda matematiku, fyziku a chemii, protože jsem těmto předmětům nerozuměla.

• **5. Jakou VŠ jste studovala a kde?**

O: Studovala jsem obory česká filologie a německá filologie na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

• **6. Jaká je Vaše oblíbená kniha nebo film?**

O: To by bylo na dvě strany. Z knih se mi jako první vybavuje Nuda od Alberta Moravii nebo Plechový bubínek od Güntera Grasse. Z českých Petrolejové lampy. U filmů u mě aktuálně kraluje vánoční pohádka Anděl Páně II.

• **7. Jakou máte nejhezčí vzpomínku z naší školy?**

O: Odpovím trochu vyhýbavě, protože těch vzpomínek je hodně a nerada bych nějaké z nich ukřivdila. Ale zveřejním svou nejdojemnější vzpomínku. Bylo to v září nebo v říjnu v prvním ročníku. Zabývali jsme se pravopisem a studenti pak psali diktát. Hodně z nich dostalo dobrou známku a požádali mě, jestli si mohou vzít diktát domů, aby ho ukázali rodičům a dokázali jim, cítuji „že nejsou tak hloupí, jak si rodiče myslí“. Dodnes mi tato věta zní v uších.

• **8. Jaký největší trapas jste kdy zažila. Popište nám ho.**

O: První dny školy před třemi lety nebyly těmi prvními jen pro prváky, ale taky pro mě. Pracovala jsem ve svém kabinetě a zavolala mi paní sekretářka Bílková s dotazem, co dělám. Zcela klidně jsem jí odpověděla, že jsem v kabinetě a pracuji. „A proč nejste u třídy XY jako dohled?“ ptala se paní sekretářka. „Já mám někde být?“ divila jsem se. A bylo mi opravdu trapně.

• **9. Co jste chtěla dělat jako malá?**

O: Chtěla jsem být popelářkou, lékařkou, zahradnicí, učitelkou, baletkou, kadeřnicí, právničkou...

• **10. Ve kterých státech jste byla? Máte nějaké vysněné místo, kam byste chtěla letět?**

O: Navštívila jsem mnoho států, nejvíce mě asi ovlivnily Spojené státy a Německo. Jednak jsem se v těchto zemích zdokonalila v jazyce a našla spousty přátel, jednak jsem si uvědomila, jak jsem pyšná na to, že jsem Češka, a vděčná za to, v jak úžasném státě a krásné zemi žiji. A mé vysněné místo? Ostrov Kuba.

• **11. Jaký žánr hudby ráda posloucháte?**

O: Pop music.

• **12. Co ráda děláte ve volném čase?**

O: Volný čas? Prosim o podrobnější definici tohoto cizího slova. Ráda čtu (sama sobě i dětem), chodím na procházky, jezdím na kole, scházím se s přáteli, miluji prohlídky hradů, zámků a měst.

• **13. Máte nějaké domácí zvíře? Pokud ano, jaké?**

O: Vždy jsme měli doma nějaké zvíře, někdy i více. Aktuálně máme malého pejska, jorkšíří fenku Tafinku.

• **14. Jaké je vaše oblíbené jídlo?**

O: Koprová omáčka.

Děkuji za rozhovor.

TRAGÉDIE NA STŘEDNÍM VÝCHODĚ

PHILIP KUČAJ, IT4

7. října 2023 bojovníci hnutí Hamás překročili hranici Izraele a Palestiny. Zaútočili na příhraniční vesnice a vzali do zajetí 251 Izraelců a cizích státních příslušníků. Součástí útoku byl i kombinovaný raketový útok, dle Hamásu bylo vystřeleno víc než 5 tisíc raket během 20 minut. Útoky zabily 1 195 lidí. Poté, co Izraelské obranné síly vyhnaly bojovníky Hamásu, 27. října Izrael zaútočil na území Gazy. Jejich cílem je zničit Hamás a zachránit rukojmí, a vede dodnes odvetné vojenské operace v pásnu Gazy. Ideologie Hamásu vyzývá ke zničení státu Izrael, legitimizuje použití násilí, a chce vytvořit islamistický stát. V současnosti je Hamás na seznamu teroristických organizací v řadě zemí.

Při vojenských operacích zemřelo v Gaze od začátku Izraelského útoku 42 792 lidí (dle dat OSN z 8/2024). Většina místních obyvatel byla násilně vysídlena nebo uprchla. V pásnu Gazy je tak kritická situace, že ani přístup k vodě a základním potravinám není jistotou. Dle mezinárodních zdrojů již se projevuje v některých oblastech pásnu Gazy hladomor. Svět na to reaguje již řadu měsíců vysíláním humanitární pomoci. Diplomatickými a ekonomickými prostředky vyvíjí nátlak, aby zabránil důsledkům válečného konfliktu na civilním obyvatelstvu. Humanitární pomoc je v mnoha případech bojkotována ze strany Izraele. Představitelé Spojených států hovoří o tom, že letos doručená humanitární pomoc poklesla o 50 % oproti tomu, kolik jí bylo skutečně zasláno. Pomoc zajišťují i nevládní organizace jako např. Lékaři bez hranic, Mezinárodní červený kříž a UNICEF. Byli potvrzeny zdroje infekcí a z nich plynoucích vývojových onemocnění, mimo jiné dětské obrny, na což reagovala zdravotní organizace WHO zasláním miliónu vakcín. Díky zničené infrastruktuře (až 2/3 budov je zničených nebo poškozených) je život v Pásmu Gazy v oblasti velmi poznamenán.

Je otázkou, zdali jsou izraelské postupy správné – přiměřené? Jsem toho názoru, že Izrael již válku proti Hamásu dávno vyhrál. Měl by začít vést rozhovory, které zajistí bezpečný návrat svých občanů, a aby mohli Palestinci v Gaze přebudovat svou společnost s humanitární pomocí. Pokud se bude Izrael i nadále jen soustřeďovat na úplné zničení Hamásu, mohou zemřít další rukojmí a Palestinci budou nadále trpět důsledky vojenských operací. V současné době je ještě v zajetí 60 rukojmích. Tedy desítky rodin už čekají rok, až se jejich příbuzní vrátí zpět. Tyto rodiny žijí mimo jiné i v nejistotě, zdali jsou zajatci stále naživu.

Dle posledních informací aktuálně Izrael jedná o nové podobě dohody s Hamásem v Pásmu Gazy. 27. října Egypt oznámil, že připravil nový návrh dohody pro obě strany. Ten počítá s dvoudenním příměřím a s propuštěním čtyř rukojmích. Egypt je společně s Katarom a USA klíčovým zprostředkovatelem vyjednávání.

JOSIP BROZ TITO

-KONTROVERZNÍ OSOBNOSTI 21.STOLETÍ

RADIM SZWEDA, ŠU

HRDINA?

Josip Broz Tito byl klíčovou postavou druhé světové války i poválečné Jugoslávie. Jako vůdce partyzánského odboje proti nacistům si získal pověst hrdiny, který dokázal sjednotit různorodé etnické skupiny v boji proti okupaci. Jeho odvaha v boji proti Adolfu Hitlerovi i Benito Mussolinimu mu vynesla mezinárodní respekt.

Po válce se stal prezidentem Jugoslávie a zásadně přispěl k tomu, aby země byla nezávislá na Sovětském svazu. Jeho odmítnutí Stalinovy kontroly v roce 1948 a založení tzv. „nezávislého socialistického státu“ bylo klíčovým momentem v dějinách studené války. Jugoslávie si pod Titovou vládou zachovala vlastní formu socialismu a stala se důležitým členem Hnutí nezúčastněných zemí, což jí umožnilo balancovat mezi Východem a Západem.

Jak TITO SJEDNOTIL NÁRODY

Tito hrál klíčovou roli ve sjednocování národů Jugoslávie, a to nejen během druhé světové války, ale i v poválečné éře. Během války vedl partizánské jednotky složené z různých etnických skupin – Srbů, Chorvatů, Bosňáků, Slovinců, Černohorců a dalších.

Tito společný boj proti nacistickým a fašistickým okupantům využil jako základ pro vytváření nové jugoslávské identity, která měla překonat dřívější etnické rozdělení.

Po válce založil socialistickou federaci, která dávala jednotlivým republikám určitý stupeň autonomie, čímž jim umožnil udržovat vlastní národní identitu v rámci širší jugoslávské jednoty. Zavedení federální struktury se ukázalo jako klíčové pro udržení relativního míru mezi různými národy Jugoslávie, které měly za sebou historii konfliktů.

DĚICTVÍ

Na jedné straně ho mnozí považují za vůdce, který dokázal v turbulentní době udržet etnicky a kulturně rozmanitou Jugoslávii pohromadě. Díky své politice neangažovanosti a nezávislosti na Sovětském svazu umožnil zemi relativně stabilní ekonomický růst a otevřenost vůči Západu. Mnoho lidí také oceňuje jeho roli v budování sociálních systémů, jako byly zdravotnictví a vzdělání.

Na druhou stranu je Tito kritizován za autoritářské praktiky, včetně potlačování opozice a omezování svobody projevu. Jeho vláda byla poznamenána tvrdými zásahy proti politickým odpůrcům a menšinám, což se projevilo zejména ve vztahu k Albáncům na Kosovu a nacionalistům v Chorvatsku a Srbsku.

Po Titově smrti v roce 1980 začalo napětí mezi jednotlivými národy Jugoslávie narůstat a do konce desetiletí vedly ke krvavým válkám, které Jugoslávii definitivně rozložily. I přes jeho kontroverze však zůstává Tito v paměti jako symbol jedné z mála etap, kdy byla Jugoslávie jednotná a relativně stabilní.

HRDINA, ALE ZÁROVEŇ AUTORITÁŘ

Josip Broz Tito sehrál klíčovou roli v moderní historii Jugoslávie, a to jak během druhé světové války, tak po ní. Dokázal sjednotit etnicky rozmanité národy v boji proti okupantům a po válce vybudoval socialistický stát, který se vymykal sovětskému vlivu. Jeho federální struktura, podpora národní identity a kulturní výměny pomohly udržet relativní stabilitu v regionu, který měl za sebou dlouhou historii konfliktů.

Přestože je jeho odkaz kontroverzní a jeho autoritářské praktiky bývají kritizovány, nelze popřít, že během jeho vlády Jugoslávie zažila období míru, stability a mezinárodního vlivu. Po Titově smrti se však ukázalo, že jeho pevná ruka byla klíčovým faktorem pro udržení jednoty země, která se záhy po jeho odchodu začala rozpadat. Tito tak zůstává jednou z nejvýraznějších osobností 20. století, jehož dědictví je dodnes živé.

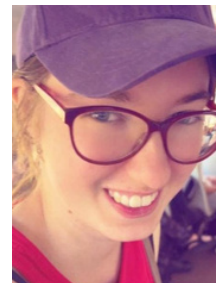

VLASTNÍ TVORBA - BÁSNĚ

UŽ TO BUDE LET

KLÁRA WASSERBAUEROVÁ , KP V3

Už to bude let,
co jsem se do tebe zamilovala
A pořád jsem
zamilovaná.

Nenáviděná

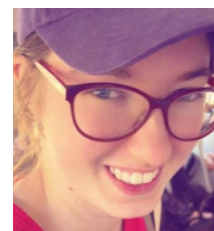
Už to bude let
asi tak šest.
Jo, to je dost,
ale pořád tě miluju.
Vždycky se do tebe zamiluju.

Už to bude let,
ale pořád to trvá.
Už to bude let,
co se mi o tobě zdá.

Už to bude let,
Co tě mé oči spatřily poprvé.
A tvé jméno se postupně vtáhlo
do mého děje .

TOHLE SE KE MNĚ NEHODÍ

KLÁRA WASSERBAUEROVÁ, KP V3

Ta bílá zástěra a cukrářský sáček
má jeden háček.

Nehodí se to ke mně.
Nejsem to já.
Nedávejte mi cukrářské věci,
já chci dělat hudbu přeci.

Místo cukrářské karty,
mi podejte tužku a papír
At' můžu psát texty písní a básní.
Jsem ta, která o tom celý život sní.

Místo cukrářského nože
mi podejte do ruky mikrofon.
At' můžu zpívat.

Místo cukrářské čepice
mi dejte na hlavu klobouk.
Ať můžu s ním mávat na podiu.

A kytaru a bicí.
At' můžu hrát,
To je moje pravé já.

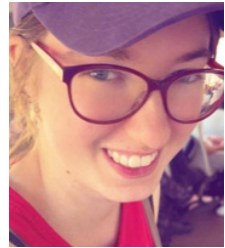
Místo do cukrárny,
vezměte mě na koncert či do divadla.
Tato touha mě ovládla.

Nechci si hrát na někoho,
kým ve skutečnosti nejsem.
Cukrařina se ke mně nehodí,
ale současně nikoho nechci zklamat.
A moje srdce se tím pořád bude lámat.

PODÍVAT DO OČÍ

KLÁRA WASSERBAUEROVÁ , KP V3

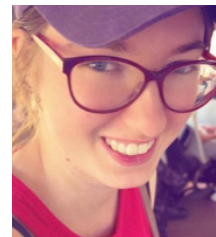

Neříkej, že se ti nedokážu
podívat do očí.
Protože já dokážu.

Možná že s tím
mám problém,
ale podívám se.
Vidím, jak krásné oči máš.
Vždyť mě znáš.

SRDCE MI ŘÍKÁ

KLÁRA WASSERBAUEROVÁ , KP V3

Už chápu, co se mi moje
srdce
snaží říct, naznačit.
Ono to totiž moc dobře ví.
Miluje tě,
jenom tebe.

O nikoho jiného totiž
nestojí,
jenom o tebe.
Už to chápu,
co mi na tom trvalo to
pochopit.
Už to vědělo, ale
nic s tím nenadělalo.

ČINY

ALEXANDRA JANOVÁ , HT2

Ptám se sama sebe
v jakém světě to žiju?

V krásném?

Je-li tak krásný,
proč je pro mne,
tak zvláštní?

Je tu jenom smutek,
pláč a zlost.

Kdo za to dostane trest?

Z člověka, který může
za tyto činy, zůstane
jen kůže a kost.

Z trestů, které jsi mi dával,
se můj krásný svět
zvláštní stával.

I když to maličkosti byly,
velké resty mne neminuly.

I když mé odpuštění neuslyšíš,
stále nalháváš mi jakým
dobrým člověkem jsi kdysi byl.

A ten krásný svět je pro mne
zvláštní teď.

Čím hlouběji půjdeš,
tím větší tmu v něm nalezneš.

Za ty činy, které činíš,
velkou lásku ode mne neobdržíš.

Žurnalista

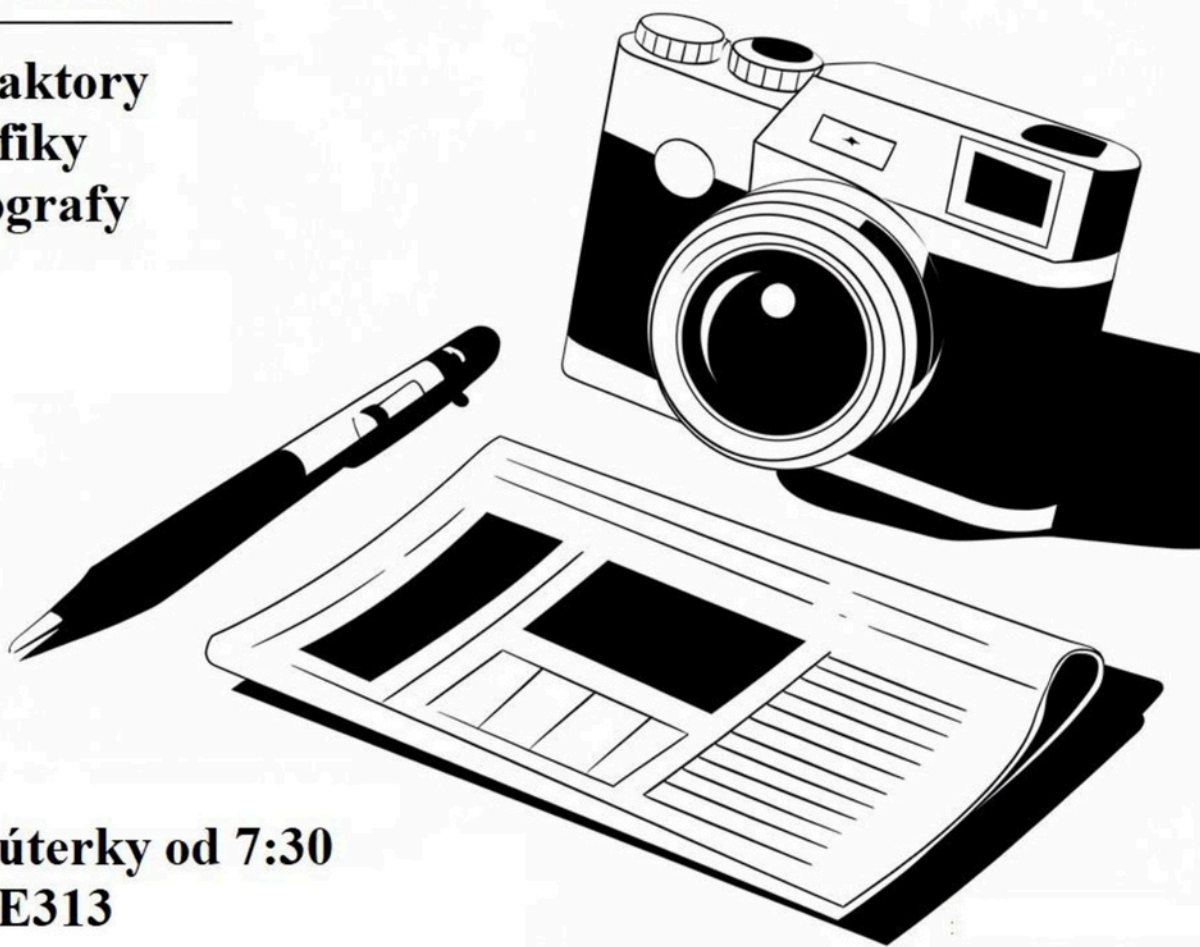

Nový kreativní kroužek, kde se můžeš podílet na vzniku školního časopisu.

Hledáme:

- redaktory
- grafiky
- fotografy

Kdy: úterky od 7:30

Kde: E313

Vedoucí: Mgr. Rostislav Gromnica, Ph.D
Redaktor magazínu Patriot

Dramatický kroužek

PROGRAM NAŠEHO SETKÁVÁNÍ :

- HRY NA POZORNOST , SOUSTŘEDĚNÍ , VNÍMÁNÍ VŠECH VE SKUPINĚ
- POHYBOVÉ HRY , KTERÉ VEDOU K POCHOPENÍ VLASTNÍHO TĚLA
- ROZVINUTÍ KOMUNIKAČNÍCH SCHOPNOSTÍ A PRACÍ S TEXTEM
- ODBOURANÍ STACHU A UPEVNĚNÍ SEBEVĚDOMÍ

DRAMATICKÝ KROUŽEK JE URČEN PRO UČEBNÍ OBORY H , E

PRVNÍ SETKÁNÍ ZÁJEMCŮ : ČTVRTEK 14. 11. 2024

HODINA : 14:30 - 16:00

KDE : UČEBNA E 501

TĚŠÍ SE NA VÁS : HANKA HASOŇOVÁ

KONTAKT : e-mail : anna.hasonova@skolspec.cz

MATĚJ

Šéfredaktorka :

Klára Wasserbauerová , KPV3

Odborný dohled :

Mgr. Rostislav Gromnica , Ph. D

Žurnalisté :

Matěj Ludwig , IT1

Lucie Ludwigová , SČ1

Lucie Vargová , PMP3

Valentýna Mičunková , SČ1

Ondřej Nevima , SČ3

Filip Kučaj , IT4

Radim Szweda , SU1

Klára Wasserbauerová , KPV3

Alexandra Janová , HT2

Grafička :

Klára Wasserbauerová , KPV3